

**Oświadczenie złożone
przez senatora Roberta Dowhana
na 32. posiedzeniu Senatu
w dniu 21 grudnia 2016 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra infrastruktury i budownictwa Andrzeja Adamczyka

Szanowny Panie Ministrze!

Jako senator Rzeczypospolitej Polskiej wnoszę o odniesienie się do poniższych uwag dotyczących ustawy – Kodeks urbanistyczno-budowlany przekazanych do mojego biura senatorskiego przez Zrzeszenie Gmin Województwa Lubuskiego.

1. Projektowane przepisy obejmują szerokie spektrum norm z zakresu planowania przestrzennego, prawa budowlanego, informacji przestrzennej i geodezji – przyczynia się to do wchodzenia w kompetencje urbanistów, architektów, planistów, jest to również ingerencja w planowanie finansowe przyszłych inwestycji.

2. Proponowane przepisy wymagają uszczegółowienia – usystematyzowania i rozszerzenia słownika pojęć, wyjaśnienia zasadności zmiany niektórych dotychczas funkcjonujących nazw.

3. Redakcja zaproponowanej treści ustawy jest bardzo skomplikowana i obfituje w liczne odniesienia do wcześniejszych artykułów. Obecnie obowiązujące przepisy stanowią wyzwanie dla osób ich dotyczących z uwagi na liczne interpretacje prawne i często rozbieżne orzeczenia sądów administracyjnych. Próba scaleńia przepisów może spowodować paraliż procesu inwestycyjnego.

4. Brak przepisów wykonawczych nie pozwala na tym etapie dokładnie ocenić efektywności proponowanych rozwiązań. Brak projektu ustawy wprowadzającej nie pozwala ocenić, jak po zmianach będą funkcjonowały inne ustawy – czy będą to działania wspólne. Brak także informacji o utrzymaniu obecnie obowiązujących dokumentów planistycznych – studiów i planów miejscowych.

5. Decyzyjność w projekcie ustawy w zakresie polityki przestrzennej i zagospodarowania terenu została przesunięta z poziomu gminy na np. starostwa, co ogranicza dotychczasowe kompetencje gminy.

6. Poszerzenie procesu konsultacyjnego o udział obywateli niemal na każdym etapie wydawania dokumentu może wydłużyć ten proces nawet do 2 lat.

7. Wprowadzenie zintegrowanego systemu poszczególnych dokumentów planistycznych na różnych poziomach samorządu i administracji rządowej może spowodować swoistą blokadę jednostek samorządu terytorialnego.

8. Wprowadzony system monitorowania jest oparty na zbyt dużej częstotliwości badania zmian. Proces inwestycyjny jest długi – takie analizy nie wniosą nic merytorycznego do systemu monitorowania, a będą angażować nadmiernie pracowników JST.

9. Konieczne jest zobowiązanie rządu do wydania kluczowych rozporządzeń, o których mowa w kodeksie urbanistyczno-budowlanym, równoległe do wejścia w życie ustawy.

Dobrym krokiem jest założenie wprowadzenia transparentności procedur oraz zaproponowanej formy umowy urbanistycznej, jednakże wprowadzenie tak obszernych zmian w dotychczasowych przepisach może wywołać efekt rewolucji w samorządach i paraliżu inwestycyjnego. Proponowane zmiany nie mają swojego odzwierciedlenia w ocenie skutków regulacji na poziomie wydatków finansowych gmin. Wprowadzane zmiany wymagają również stosownego wydłużenia okresu konsultacji.

Wobec tego wnoszę o analizę powyższych uwag oraz odniesienie się do nich w odpowiedzi na oświadczenie.

Z poważaniem
Robert Dowhan